

[Wingsøe.]

Jeg finder, at det er en nyttig udvidelse, som i øvrigt vil bringe os på linje med norsk ret, der efter de foreliggende oplysninger synes at være den mest tidssvarende på dette område.

Endvidere vil afvigelser fra lighedeling kunne ske efter ægteskabsloven af 1922 § 66, der bestemmer, at en ægtefælle kan tillægges ret til at udtage bohaves, arbejdsredskaber og andet løsøre i det omfang, hvori han — det vil sige hun, idet det normalt er konens behov, der skal tilgodeses — skønnes at trænge dertil for at kunne opretholde hjemmet.

Da bestemmelsen imidlertid kun kan anvendes ved separation, ikke ved skilsmisse, og kun ved separation efter ægteskabslovens § 53, stk. 1, en sjældent anvendt bestemmelse, hvor separation meddeles på grund af den anden ægtefælles økonomiske forsømmelighed, grov krænkelse og visse andre forhold, og da det endvidere er en betingelse, at boet er af ringe værdi, har den kun meget ringe betydning.

Hensigten med bestemmelsen er god nok, men den meget snævre afgrænsning af dens anvendelsesområde har givet anledning til kritik fra repræsentanter for juridisk teori og praksis, bl. a. Den danske Dommerforening og ligeledes fra Dansk Kvindesamfund og Danske Kvinders Nationalråd. Der er med rette blevet gjort opmærksom på, at den bør gælde for al separation og også for skilsmisse, samt at tilsvarende adgang bør åbnes for lidt større boer.

Ægteskabsudvalget har imødekommet kritikken, idet den nævnte bestemmelse foreslås afløst af bestemmelserne i forslagens § 70, der i modsætning til ægteskabslovens § 66 gælder alle skifter mellem ægtefæller.

Efter denne bestemmelse får skifteretten kompetence til at give en ægtefælle en større del af boet, eventuelt det hele, hvis han ikke inden for sin andel af boets værdi kan udtage bohaves og andet løsøre, der er nødvendigt til opretholdelse af hjemmet, og han

vel at mærke ikke har udsigt til på anden måde at skaffe det fornødne.

Denne sidste begrænsning er jeg ikke alt for begejstret for, da det jo i høj grad vil afhænge af, på hvilken måde dette skøn udøves, hvorvidt bestemmelsen vil få nogen praktisk betydning. Skifteretten vil eventuelt kunne henvise til — også over for den udearbejdende hustru, der får tillagt forældremyndigheden over børnene — at bohaves med mere kan købes på afbetaling med et mindre beløb i udbetaling. Jeg vil gerne have, at vi ser lidt nærmere på denne bestemmelse under udvalgsbehandlingen; idet jeg dog allerede nu vil glæde mig over, at det forventes, at anvendelsen af denne bestemmelse i forbindelse med lovforslagets fornævnte regler om forlodsudtagelse af personlige genstande samt genstande erhvervet til børnenes brug vil føre til, at skifteretten efter en summarisk bobehandling vil kunne slutte de fleste mindre boer på en hurtig og også billig måde.

Det er imidlertid ikke blot lovforslagets § 70, der tager sigte på at sikre ægtefællen det fornødne indbo. I forslagens § 70 a, stk. 2, nr. 5, bestemmes det således, at bohaves og andet løsøre, der hører til det fælles hjem, kan udlægges til den anden ægtefælle i det omfang, det skønnes rimeligt af hensyn til opretholdelsen af hjemmet, eller i øvrigt fordi genstandene særlig har tjent den pågældende ægtefælles behov. Denne bestemmelse omfatter først og fremmest indbo af enhver art, men også mere specielle ting som f. eks. bøger og musikinstrumenter, hvis de har tjent den pågældendes behov.

Lige så rigtig lighedelingsreglen må anses for at være ved skifte efter mere varige ægteskaber, lige så urimelig vil den undertiden kunne virke ved skifte efter kortvarige ægteskaber, særlig hvor ægtefællerne ikke har nået at etablere et økonomisk fællesskab af større betydning, ja, måske end ikke et fælles hjem. Boligmangelen er utvivlsomt skyld i, at mange unge ægte-